

Tabac i tolerància

M^a JESÚS FERRANDO

El 16 de novembre passat es va celebrar el Dia Mundial per la Tolerància, terme que s'entén com l'expressió del pluralisme polític, social, cultural o religiós i sobre el que ningú pot tenir dret a retallar les nostres llibertats, en nom del nostre propi bé.

Hi han qui es manifesten enormement preocupats per l'empaitament als fumadors en considerar-ho com el primer pas de la intolerància extensiva a d'altres col·lectius, en funció de conceptes tals com raça o sexe.

El diari nord-americà Financial Times ressaltava en un article el perillós precedent que pareix estar assentant el resultat del pleit múltiple contra les tabaqueres nord-americanes. També assenyalava l'article que l'ajuntament de Chicago ha iniciat una demanda contra fabricants i distribuïdors d'armes, exigint una indemnització pel cost de la delinqüència amb arma de foc i es preguntava quina indústria serà la propera, la de l'alcohol, la de l'alimentació.....

I més quan ja es coneix el resultat del pleit contra les tabaqueres USA. Aquestes han pactat amb fiscals i repre-

sentants legals dels afectats, un acord que evita demandes judicials contra elles, a canvi d'aportar uns 30 bilions de pessetes al llarg d'uns anys.

Aquests fons es destinaran al pagament del cost sanitari derivat del consum de tabac i a la creació d'una fundació d'estudis sobre l'incidència d'aquest producte sobre la salut. Ha començat una persecució sobre els fumadors un pèl exagerada.

Aquesta situació no resulta, afortunadament, fàcilment exportable al nostre entorn europeu, on la tolerància és un valor consolidat i, particularment a l'estat espanyol, considerat com un dels països més tolerants.

És una tasca personal i intransferible aplicar i aplicar-nos el terme de manera justa i raonable en tots els

àmbits: religió, política, opció sexual, raça, cultura...

Arran de tot això i en especial referit al tabac, en 1995 es va fundar

"El Club de Fumadors per la Tolerància" amb el propòsit de reunir a persones fumadores i no fumadores que s'identifiquen amb les tesis de tolerància, cortesia, educació i harmonia. Aquest col·lectiu assenyalava que Espanya comença a sofrir situacions perilloses que ame-

nacen les llibertats individuals.

Així mateix insten a ser tolerants amb els no fumadors, amb aquelles persones que comparteixen espais de vida, treball u oci i que, per algun motiu, potser de salut, els moleste que es fume.

Recordem: tolerància, cortesia, educació, harmonia i sensibilitat.



IAIO

JOAN LAHOZ VAQUER

Avui és el dia més trist de la meua vida i, per això, permeteu-me que abandoni el meu to desenfadat i divertit el qual em caracteritza.

Avui m'ha deixat, ens ha deixat, la persona que més estimo i estimaré de la meua vida. Ell i jo, jo i Ell, hi havia màgia entre nosaltres. Gràcies a Ell estic ara mateix aquí i no puc deixar de fer-li aquest petit homenatge públic. Vull dedicar-li aquestes lletres i tot el demés que pugua fer.

Ja saps el que diuen, quan una persona ens deixa, no ho fa del tot perquè continua viva dintre de nosaltres, avui el meu cor està negre, una part de mi també ha marxat, però Tu estàs dintre de mi i m'acompanyaràs així

fins que jo també marxi. M'has ensenyat moltes coses, m'has demostrat com pot ser de bona una persona, el que és ser just, bó, respectuós i un etcètera llarguíssim.

Tant de bo, jo també hagi ensenyat alguna cosa al millor iaio del món, a la millor persona del món. Ara, plou dels meus ulls sense poder evitar-ho, un sentiment enorme d'impotència s'avalança sobre mi i em deixa confós. Voldria dir tantes coses en tan poc que no sé si això quedarà bé. Al mateix temps, una força nova, un no sé què, m'anima a seguir endavant amb energia no descoberta fins ara. Bé IAIO, de part del teu xiquet, com Tu em crides, de moment això és tot. Seguirem en contacte, T'ESTIMO.